

Ook nu weer is Ludwig met Barbara Hannigan fantastisch

Het inspirerende succesverhaal van Ludwig en Barbara Hannigan gaat onverminderd voort. Het heeft zelfs aan vaart en impact gewonnen.

Erik Voermans 24 mei 2019, 13:27

Barbara Hannigan coacht jonge zangers. BEELD MATS BACKER

Eerst was er het sensationele debuut in 2014 in het Concertgebouw, met werken van Nono, Haydn, Stravinsky en Mozart, waarin Hannigan zong én dirigeerde alsof ze nooit iets

Eerst was er het sensationele debuut in 2014 in het Concertgebouw, met werken van Nono, Haydn, Stravinsky en Mozart, waarin Hannigan zong én dirigeerde alsof ze nooit iets anders had gedaan.

In werkelijkheid was ze nog maar een paar jaar serieus met het directievak bezig. In 2017 volgde een minstens zo onvergetelijk concert met onder meer de Lulu-Suite van Alban Berg. Voor de cd *Girl Crazy* die daaruit voortkwam, kregen ze dat jaar een Grammy.

Dan te bedenken dat Ludwig was ontstaan uit de smeulende as van Halbe Zijlstra's desastreuze muziekbezuinigingen. Ze hadden zichzelf Feniks moeten noemen.

Gisteravond stonden ze er opnieuw. Ze leverden de mooiste en ontroerendste *The Rake's Progress* van Stravinsky af die ik ooit heb gehoord.

Amsterdam was na München en Parijs de derde Europese stad die Ludwig en Hannigan met de opera aandeden. De tournee eindigt woensdag in de Hamburgse Elbphilharmonie. Ook daar zal het publiek na afloop niet weten hoe hard ze moeten juichen en joelen. Dit orkest en deze dirigent zijn goud waard voor de promotie van klassieke muziek.

De zangers maakten allemaal hun debuut in de Grote Zaal. Allen waren afkomstig uit Hannigans mentorprogramma *Equilibrium*, waarin jonge zangers hands on worden gecoacht. En aangezien Hannigan *The Rake's Progress* van binnen en van buiten kent, omdat ze de rol van Anne Trulove zelf vaak heeft gezongen, beroeren haar adviezen snaren die anderen misschien niet kunnen raken.

Klankwonder

De rol van Anne Trulove werd gisteravond gezongen door de Zweeds-Finse sopraan Sofie Asplund, met een prachtige heldere stem en een perfecte naïviteit. De aria's *No word from Tom* en *How strange*: diep ontroerend. Erg goed was ook de Hongaarse tenor Gyula Rab als Tom Rakewell, die naarmate de avond vorderde steeds meer groeide in zijn rol.

Ook fantastisch: de Amerikaanse bas-bariton Douglas Williams als Nick Shadow en de Zweedse bas Erik Rosenius, die als vader Trulove en als *Keeper of the Madhouse* een onwaarschijnlijk resonantierijke klank over het voetlicht bracht. Minstens zo goed waren de Britse tenor James Way als Sellem en de Poolse mezzo Marta Swiderska als *Baba the Turk*.

Onder leiding van Hannigan speelde Ludwig messcherp en zeker niet zonder risico (de *Prelude* was daardoor nog wat rommelig). Dat zorgde voor menig klankwonder, met als een van de hoogtepunten de zuigende dissonanten van cello en altviool in de kerkhofscène. Zeer geslaagd was ook de minimalistische enscenering van Linus Fellbom. Als je *The Rake* zo brengt, heb je helemaal geen operahuizen meer nodig.

Wat The rake's progress

Door Ludwig o.l.v. Barbara Hannigan

Gehoord 23/5, Concertgebouw